

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż (spr.) SSA Alicja Podczaska

po rozpoznaniu **w dniu 14 listopada 2012 r.**

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **M. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w**

R.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu

Okręgowego w Rzeszowie z dnia 10 sierpnia 2012 r. sygn. akt IV U

1212/12

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Rzeszowie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Rzeszowie odrzucił odwołanie M. P. od decyzji ZUS Oddziału w R. z dnia 24 lipca 2012 r., wskazując, że wnioskodawczynie nie wniosła sprzeciwu

od orzeczeń lekarza orzecznika ZUS:

- z dnia 27 lutego 2012 r., stwierdzającego, że wnioskodawczynie jest całkowicie niezdolna do pracy od sierpnia 2009 r. do 28 lutego 2013 r. oraz

- z dnia 26 marca 2012 r., stwierdzającego, że wnioskodawczynie jest trwale częściowo niezdolna do pracy od 4 lutego 2008 r., ponadto wskazującego, że od 12.05.2002 r. nie istniała u wnioskodawczynie częściowa niezdolność do

pracy. Wobec nie wyczerpania dwuinstancyjnego trybu orzeczniczego przed organem rentowym i złożenia odwołania, kwestionującego datę powstania niezdolności

do pracy, a więc opartego wyłącznie na zarzutach dotyczących orzeczeń lekarskich, Sąd zobligowany był do wydania rozstrzygnięcia w oparciu o art. 477⁹ § 3¹ kpc.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawczynie domagała się jego zmiany i merytorycznego rozpoznania sprawy.

Wnioskodawczynie podniosła, że jest osobą schorowaną, udowodniła przepracowanie ponad 20 lat pracy, a jej sytuacja zdrowotna i materialna jest krytyczna, a sprawa o przyznanie świadczenia rentowego przeciąga się już trzeci rok.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawczynie jest uzasadnione i skutkuje wydaniem orzeczenia kasatoryjnego.

Wniosek o przyznanie świadczenia rentowego wnioskodawczynie złożyła w dniu 23 października 2009 r., w następstwie czego wydana została odmowna decyzja ZUS z dnia 31.12.2009 r. Od decyzji tej wnioskodawczynie nie złożyła

odwołania do sądu, ale wystąpiła do Prezesa ZUS o przyznanie świadczenia rentowego w drodze wyjątku.

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2010 r. Prezes ZUS odmówił

wnioskodawczynie przyznania prawa do świadczenia, ponieważ

wnioskodawczynie nie spełniła warunków z art. 83 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Powyższa negatywna decyzja została utrzymana w mocy kolejną decyzją Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 21 czerwca 2010 r., wydaną po ponownym rozpoznaniu sprawy.

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2010 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję Prezesa ZUS z dnia 21.06.2010 r., w następstwie czego Prezes ZUS ponownie rozpatrzywszy sprawę, decyzją z dnia 12 kwietnia 2011 r. w dalszym ciągu utrzymał w mocy pierwotną decyzję z dnia 27 kwietnia 2010 r. Również i od tej decyzji wnioskodawczynie skierowała skargę do WSA

w Warszawie, co skutkowało wydaniem wyroku z dnia 28 września 2011 r., sygn. akt II SA/Wa 1212/11, na mocy którego uchylono zaskarżoną decyzję

oraz utrzymaną nią w mocy decyzję z dnia 21.06.2010 r. (k.134 akt rentowych).

W uzasadnieniu Wojewódzki Sąd Administracyjny wskazał, że w sprawie nie zostały wyjaśnione wszystkie okoliczności faktyczne mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd podkreślił, że wnioskodawczynie legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze niemalże 21 lat, pracowała nieprzerwanie do czasu zwolnienia z przyczyn leżących po

stronie pracodawcy. Nadto WSA zwrócił uwagę na to, że przyczyną utraty przez M. P. zdolności do pracy była choroba nowotworowa, która nie pojawiła się nagle lecz rozwijała stopniowo, a już samo zdiagnozowanie

choroby nowotworowej powoduje, że osoba dotknięta taką chorobą nie uzyska orzeczenia lekarza medycyny pracy, stwierdzającego brak przeciwwskazań do wykonywania pracy na niektórych stanowiskach. Sąd podkreślił, że analiza przebiegu zatrudnienia wnioskodawczynie wskazuje na jej dużą aktywność

zawodową, która nie ustała z woli skarżącej, lecz ze względu na rozwiązanie stosunku pracy przez pracodawcę.

W następstwie w/w wyroku wnioskodawczynie została z urzędu

skierowana na badania lekarskie, po przeprowadzeniu których wydane zostały orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 27 lutego 2012 r. i z dnia 26 marca 2012 r. Powyższe orzeczenia dały podstawę do wydania decyzji Prezesa ZUS z dnia 25 maja 2012 r. w przedmiocie renty z tytułu niezdolności do pracy w drodze wyjątku, jak również decyzji ZUS Oddziału w R. w przedmiocie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z dnia 11 maja 2012 r., którą

organ rentowy uchylił decyzją z dnia 24 lipca 2012 r.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawczynie zakwestionowała wydane rozstrzygnięcie, podnosząc argumenty dotyczące zarówno stanu

zdrowia, jak i sytuacji materialnej, zarzucając także przewlekłość postępowania w sprawie jej prawa do renty. Z treści wniesionego środka odwoławczego wynika, że wnioskodawczynie nie zmierza do kwestionowania orzeczeń lekarza orzecznika ZUS, ale domaga się zbadania przez Sąd zasadności odmowy prawa do renty przy uwzględnieniu posiadanego stażu ubezpieczeniowego.

Wydanie przez organ rentowy nowej decyzji, uprawnia ubiegającego się o świadczenie do wniesienia odwołania do sądu i odwołanie to, co do zasady, podlega merytorycznemu rozpoznaniu przez sąd. Wyjątek od tej zasady wprowadza art. 477⁹ § 3¹ kpc, powołany jako podstawa prawna zaskarżonego obecnie orzeczenia Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 10 sierpnia 2012 r., Jego zastosowanie uzależnione jest jednak od kierowania zarzutów wyłącznie w stosunku do orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, bez uprzedniego złożenia od niego sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS.

Z sytuacją taką nie mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie, dlatego nieuprawnione było zastosowanie powołanej regulacji. Zauważyć w tym

miejscu należy, że w toku całego postępowania o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, zainicjowanego wnioskiem M. P. z dnia 23

października 2009 r., a toczącego się równoległe z postępowaniem administracyjnym o prawo do świadczenia w drodze wyjątku, wnioskodawczynie podnosiła fakt posiadania dwudziestoletniego stażu ubezpieczeniowego – na który zwrócił również uwagę Wojewódzki Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 28 września 2011 r. – a także okoliczności osobiste dotyczące jej sytuacji materialno – bytowej i również stanu zdrowia. Dlatego też Sąd winien zbadać, czy przy ustalonym przebiegu ubezpieczenia wnioskodawczynie,

zasadnie organ rentowy odmawia przyznania jej dochodzonego świadczenia, mając także na uwadze datę w jakiej wnioskodawczynie wystąpiła o przyznanie spornego świadczenia i oceniając zasadność pierwszorazowej decyzji ZUS, odmawiającej prawa do renty.

Z podanych przyczyn Sąd orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 386 §

4 kpc w związku z art. 397§ 2 kpc.

(...)

(...)

(...)